

„Прича о Таталији“, Весна Алексић
Таталијин долазак

Главни јунак ове књиге је дечак који је љут што ће добити сестру. Не радује се доласку Таталије, јер се боји да ће га мама и тата запоставити. Сестра се у ствари зове Наталија, али је њему лакше да је зове Таталија. Све ће се променити када је упозна.

На почетку књиге Наталија, Таталија, је мала као зрно пасуља и расте у мамином стомаку. Њој се цела фамилија радује. Чекају је мама, тата, баке, деке, тетке, кумови. Сви сем њеног брата. Он не жели да дели играчке са сестром, јер их нема пуно. Неће да је чува и неће са њом да дели ни Цецу, бибиситерку. Када се родила постао је много љут. Престао је разговетно да прича српски језик и почео да мумла „јапански“. Жели да је пошаље на Јупитер, у џунглу, код диносауруса.

Таталија је добила жутицу и морала је са мамом у болницу. Тада се брат много уплашио да је можда и он крив за то, јер је толико желео да је негде отера. Схватио је колико му недостаје мама, па чак и мала сестра. Када су се вратиле, схватио је да је, ипак, заволео Таталију.

Ја бих желео да имам брата или сестру. Мислим да би ми било занимљивије. Овако ми је некад досадно. Сигурно бих тешко делио играчке и пажњу. Ни ја немам много играчака. Зато разумем Таталијиног брата. Тако се осећају старија браћа и сестре. Колико год се свађају као мали, када одрасту најближи су једни другима. Књига ми је била забавна и духовита.

